

UN ANY

Un any d'esperances, un any d'errors, un any d'alegries, un any de desil·lusions, un any... Ja tenim un any! Aqueste és la realitat, sense qualificatius; aquella obra, fruit de treball que va començar sense ningú saber com, va sortir al carrer el nº 1, nº 2, nº 3, ... Ens fa l'afecte que tots i cadascun dels hilarienca i lectors es preguntàveu fins quan aguantaria; doncs, bé, ja hem aconseguit trencar la barrera que semblava infranqueable d'un any de vida. Cab revista o publicació hilarienca havia arribat, fins avui, a aquest temps d'existència; més ben dit, sí, hi va haver un noticiari periòdic que sobrepassar l'any: "L'ESTIUADA", encara que era fet en temps d'estiu pels estiujants.

Aquest és el típic moment per a fer un balanç tots i cadascun de nosaltres, de les coses positives i negatives del que s'ha fet, i del que és més important, què cal fer a partir d'ara. Aquesta tasca que es porta endavant és molt important per a ser, cada cop més, un factor de comunicació i interès en el poble, recuperant la normalitat que tant costa d'aconseguir, després de tants i tants anys d'analfabetisme involuntari o voluntari, recolzat per règims que volem mentalitats febles i fàcilment controlables desdel Poder.

Aquest aniversari ens serveix per a recordar un altre aniversari que es complí el passat 20 de Novembre, sí, ens referim als 5 anys que es van complir de la mort física del general Franco; per a dir PROU!!, ja està bé!. No podem comprendre l'aument pro-militarista i neonazi, tanta mala memòria tenim la gent que educarem o visquem el règim polític anterior, per

a no enrecordar-nos dels tabús, la repressió, l'ensenyament que deseducava, els assassinats oficials i no oficials, i un conjunt de situacions que no caldria repetir per ser desfasats.

Sabem que en temps d'atur, terrorisme, inseguretat, i crisi general; és difícil estar a favor de la democràcia, però ara més que mai cal dir la veritat, estar units per arribar a uns principis bàsics inalterables. Sempre s'ha dit que la democràcia no és una maravella, sino un sistema en que pots expressar (dins d'uns límits) el què penses i et pots realitzar molt més lliurement que en els règims militaritzats, en el primer, els habitants de l'Estat són ciutadans i en el segon són subdits desiguals davant la llei.

Per desgràcia, s'ens explicà que tot era de color de rosa a la democràcia, on tothom era feliç, i per desgràcia, la realitat ha sigut molt diferent i això ha portat al desencant; juntament amb la mentalitat que poc a poc s'ha anat imposant d'inactivitat, i deixar que els demás ho resolguin tot. I, és que també és desgràcia que cada cop que ha vingut la llibertat a aquest país en aquest segle ha sigut en temps de greu crisi econòmica!

Però bé, retornem al tema local, Sant Hilari necessita un medi d'expressió propi on tothom hi pugui dir la seva. És preferible, a poder ser, que fos el millor possible, però no sempre les coses són com hem pensat o voldriem. De moment, ja hem arribat al primer aniversari; ara, a fer anys i més anys fins a fer-nos vells, serà si tots hi col·laborem.

FELICITATS !!!

